

МІЖНАРОДНА АСОЦІАЦІЯ ІСТОРИКІВ ПРАВА
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВИ І ПРАВА ім. В. М. КОРЕЦЬКОГО НАН УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СЕКЦІЯ ІСТОРІЇ ДЕРЖАВИ І ПРАВА НАУКОВОЇ РАДИ НАН УКРАЇНИ
ПО КООРДИНАЦІЇ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ПРАВОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

ЗАХІДНІ І СХІДНІ ТРАДИЦІЇ ТА ВПЛИВИ В ІСТОРІЇ ПРАВА, ДЕРЖАВИ І ЮРИДИЧНОЇ ДУМКИ

Матеріали

**XXXVIII Міжнародної
історико-правової конференції**

**1–3 червня 2018 р.
м. Вінниця**

**Київ – Херсон
2018**

УДК 340.1
ББК 67.2
3-38

*Рекомендовано до друку
Президією Міжнародної асоціації істориків
права та Вченою радою Інституту держави і права
ім. В. М. Корецького НАН України*

**Західні і східні традиції та впливи в історії права, держави і
3-38 юридичної думки** : матеріали XXXVIII Міжнародної історико-правової конференції, 1–3 червня 2018р., м. Вінниця / ред. колегія : І. Б. Усенко (голова), Є. В. Ромінський (відп. секр.), А. Ю. Іванова, В. Є. Кириченко, Н. М. Крестовська, О. О. Малишев, І. В. Музика, О. Н. Ярмиш. Київ–Херсон: Олді-плюс, 2018. 304 с.

ISBN 978-966-289-185-0

У матеріалах конференції представлено стислий виклад доповідей, поданих на XXXVIII Міжнародну історико-правову конференцію «Західні і східні традиції та впливи в історії права, держави і юридичної думки» (м. Вінниця, 1–3 червня 2018 р.).

УДК 340.1
ББК 67.2

Редколегія видання може не погоджуватися з окремими положеннями та висновками, наведеними доповідачами, не обмежуючи, втім, право автора на власну позицію та можливість наукової дискусії.

ISBN 978-966-289-185-0

© Міжнародна асоціація істориків права, 2018

INTERNATIONAL ASSOCIATION OF HISTORIANS OF LAW
KORETSKY INSTITUTE OF STATE AND LAW OF NAS OF UKRAINE
VINNYTSIA NATIONAL AGRARIAN UNIVERSITY
SECTION OF STATE AND LAW HISTORY OF SCIENTIFIC COUNCIL
OF NAS OF UKRAINE ON COORDINATION OF FUNDAMENTAL LAW RESEARCHES

WESTERN AND EASTERN TRADITIONS AND INFLUENCES IN THE HISTORY OF LAW, STATE AND LEGAL THOUGHT

**Materials of the
XXXVIII International
historical juridical conference**

**June 1–3, 2018
Vinnytsia**

**Kyiv – Kherson
2018**

UDC 340.1
LBC 67.2
W 58

Recommended for print
by the Presidium of International Association of Historians of Law and
Academic Council of Koretsky Institute of State and Law
of NAS of Ukraine

W 58 **Western and Eastern traditions and influences in the history of law, state and legal thought** : Materials of the XXXVIII International historical juridical conference, June 1–3, 2018, Vinnytsia / Editorial Board : I. B. Usenko (Chairman), Ye. V. Rominskyi (Executive Secretary), A. Yu. Ivanova, V. Ye. Kirichenko, N. M. Krestovska, O. O. Malyshev, I. V. Muzyka, O. N. Yarmysh. Kyiv–Kherson: Oldi-Plius, 2018. 304 c.

ISBN 978-966-289-185-0

This edited volume features the presentation of papers submitted to the XXXVIII International historical juridical conference «Western and Eastern traditions and influences in the history of law, state and legal thought» (Vinnytsia, June 1–3, 2018).

UDC 340.1
LBC 67.2

The Editorial Board of the publication can disagree with some statements and conclusions put forward by speakers, however, not restricting the author's right to own position and the possibility of scientific discussion.

ISBN 978-966-289-185-0

© International Association of Historians of Law, 2018

ЗМІСТ

Усенко І. Б. (Київ)

Валентин Дмитрович Отамановський
як історик права. 13

Кириченко В. Є. (Харків)

Схід та захід: методологія територіального підходу. 17

Скакун О. Ф. (Севастополь)

Правовая традиция, традиция в праве,
традиция права: соотношение понятий. 25

Крестовська Н. М. (Одеса)

Цивілізація як категорія історико-правової науки. 30

Головко О. М. (Харків)

Цивілізаційний вплив заходу і сходу
на праворозуміння на теренах України. 38

Ярмиш О. Н., Бернадський Б. В. (Київ)

«Україна між Сходом і Заходом»
(крізь призму історії спецслужб). 46

Матвеева Л. Г. (Одеса)

Правова культура як підґрунтя
для формування правової державності. 53

Бондарук Т. І. (Київ)

Правова традиція vs правовий канон:
спроба методологічної рефлексії. 59

Зозуля Є. В. (Кривий Ріг)

Римське право як ідеологічна парадигма
західної традиції права. 63

Бойко І. Й. (Львів)

Становлення української правової традиції в період
Київської Русі та Галицько-Волинської держави:
східні й західні впливи. 69

Бедрій М. М. (Львів)

Звичаєве право та правова традиція
українського народу: окремі аспекти співвідношення. 77

Ковальова С. Г. (Миколаїв)

«Східні» і «західні» типологічні риси
у правосвідомості литовсько-руського соціуму
XV–XVI ст. 82

Цветкова Ю. В. (Київ)

Jus resistendi та релігійний чинник як маркери
належності Великого князівства Литовського
до західної традиції права. 91

Лукьянов С. А. (Руза, Московская обл., Россия)

Формирование организационно-правовых основ
конфессиональной деятельности
Римско-католической церкви в России. 96

Мартінес Альміра М^а М. (Аліканте, Іспанія)

Жінки та джихад: чесноти, гідність
і самозахист у аль-Андалус. 104

Шаляпин С. О. (Архангельск)

О сроках монастырского заточения в XVII –
начале XVIII вв. 127

Сокальська О. В. (Київ)

Західна пенітенціарна традиція
у Королівстві Польському: проект Юліана Немцевича. ... 136

Machovenko J., Valančienė D. (Vilnius)

Democracy in Lithuanian Temporary
Constitutions of 1918 and 1919. 143

Іванова А. Ю. (Київ)

Права та свободи людини і громадянина
в Конституції УНР 1918 р.: у пошуках джерел. 157

Худояр Л. В. (Київ)

Концепція принципу рівності в конституційних
актах Української Центральної Ради. 164

Сворак С. Д. (Івано-Франківськ)

Національно-визвольна революція
в Галичині як феномен європейської історії. 170

Андрусишин Б. І. (Київ)

Ідейно-правові засади українського національно-визвольного руху в період Другої світової війни. 180

Окіпнюк В. Т. (Київ)

Юридичне регулювання
примусового виселення органами МДБ УРСР
членів родин учасників українського
національно-визвольного руху в 1948–1949 роках. 187

Іванов О. Ю. (Київ)

Кримськотатарські державницькі традиції
в контексті вітчизняного державотворення. 191

Кахнич В. С. (Львів)

Юридичний факультет Львівського університету:
організація навчального процесу (1784 р. –
середина ХІХ ст.). 197

Кобилецький М. М. (Львів)

Розвиток науки цивільного права в Українському
вільному університеті у Празі (1921–1945 рр.). 202

Мельничук О. Ф. (Вінниця)

Вплив теорії вільного виховання на формування
концепції прав дитини у творчості К. М. Вентцеля. 209

Федоренко Т. М. (Миколаїв)

Принцип циклізму (кругообігу) Джамбаттіста Віко. 214

Музика І. В. (Київ)

Село і місто в концепціях національного
державотворення Михайла Грушевського
і Дмитра Донцова. 220

Макарчук В. С. (Львів)

Питання оплати праці осіб, зайнятих адвокатською
професією в Україні: історична ретроспектива
і сучасність. 227

Широкова-Мурараш О. Г. (Київ)

Становлення міжнародно-правової свідомості
східних слов'ян за доби Київської Русі. 236

Ромінський Є. В. (Київ)

«Східні» та «західні» впливи в міжнародних
договорах давньоруських князівств
(X – перша половина XIV ст.). 245

Малишко В. М. (Дніпро)

Наукові погляди на релігійну складову розвитку
правового інституту приватирства в Першій
Британській імперії (1583–1783). 251

Самойленко Е. А. (Київ)

К вопросу иностранного происхождения института
государственной службы в России. 256

Горбачов В. П. (Дніпро)

Щодо західноєвропейського впливу
на модель прокуратури Російської імперії
за судовою реформою 1864 року. 262

Андрuşко А. В. (Ужгород)

Злочини та проступки проти особистої свободи
за Угорським кримінальним уложенням 1878 року. 268

Ковальчук І. В. (Львів)

Вплив європейських традицій на організацію
австрійської судової влади у Галичині (1772–1918 рр.). . . 273

Рекотов П. В. (Запоріжжя)

Плани нацистської Німеччини щодо економічного
використання окупованих східних територій. 282

Балтаджи П. М. (Одеса)

Форми офіційного звертання у воєнізованих
підрозділах: у пошуках універсальності. 285

Волощенко-Віслобокова О. М. (Київ)

Істори́ко-право́ві та загально́нотеоретичні дисципліни
і вдосконалення правничої (юридичної) освіти. 290

Відомості про авторів. 295

Список скорочень. 299

CONTENT

Usenko I. B. (Kyiv)

Valentyn Dmytrovych Otamanovskij as a historian of law. .13

Kyrychenko V. Ye. (Kharkov)

East and West: the Methodology
of the Territorial Approach.17

Skakun O. F. (Sevastopol)

Legal tradition, tradition in law,
the tradition of law: the relationship of categories. 25

Krestovska N. M. (Odesa)

Civilization as a category of history of law. 30

Holovko O. M. (Kharkiv)

Civilizational impact of West and East
to understanding of law in Ukrainian lands. 38

Yarmysh O. N., Bernadsky B. V. (Kyiv)

«Ukraine between East and West»
(through prism of the special services history). 46

Matveeva L. G. (Odesa)

Legal culture as a basis for the formation
of legal statehood.53

Bondaruk T. I. (Kyiv)

Legal tradition vs legal canon:
attempt of methodological reflection. 59

Zozulya E. V. (Kriviy Rih)

Roman law as the ideological
paradigm of Western traditions of law.63

Boyko I. J. (Lviv)

Formation of the Ukrainian legal tradition
during the period of Kyivan Rus and Galicia-Volyn state:
Eastern and Western influences. 69

Bedrii M. M. (Lviv)

The customary law and legal tradition of the Ukrainian
people: some aspects of the correlation 77

Kovalova S. G. (Mykolaiv)

- «Eastern» and «Western» Typological Features
in Lithuanian-Russian 15th-16th centuries
Legal Conscience. 82

Tsvietkova Y. V. (Kyiv)

- The Jus Resistendi and religion as a marker
of GDL' belonging to western legal tradition. 91

Lukyanov S. O. (Ruza, Russian Federation)

- Formation of organizational and legal bases
of the confessional activities
of the Roman Catholic Church in Russia. 96

Martinez Almira Mª M. (Alicante, Spain)

- Women in jihād: courage, pride and self-defence. 104

Shalyapin S. O.

(Arkhangelsk, Russian Federation)

- About terms of monastic imprisonment in XVII –
beginning of XVIII cent. 127

Sokalska O. V. (Kyiv)

- Western Penal Tradition in the Congress Poland:
Project of Julian Niemcewicz. 136

Machovenko J., Valanciene D. (Vilnius)

- Democracy in Lithuanian Temporary Constitutions
of 1918 and 1919. 143

Ivanova A. Yu. (Kyiv)

- Human rights in the Constitution
of Ukrainian People's Republic (UNR):
seeking the sources. 157

Khudoiar L. V. (Kyiv)

- Concept of the principle of equality
in the constitutional acts
of the Ukrainian Central Rada. 164

Svorak S. D. (Ivano-Frankivsk)

- National liberation revolution
in Galicia as a phenomenon of European history. 170

Andrusyshyn B. I. (Kyiv)	
The ideological and legal principles of the Ukrainian national liberation movement during the Second World War	180
Okipniuk V. T. (Kyiv)	
Legal regulation of forced eviction by members of the MGB of the Ukrainian SSR of family members of the Ukrainian national liberation movement in 1948–1949.	187
Ivanov O. Yu. (Kyiv)	
Crimean Tatar State Formation Traditions within the Ukrainian State Building Processes.	191
Kakhnych V. S. (Lviv)	
Faculty of Law of Lviv University: organization of educational process (1784 – the middle of the XIX century).	197
Kobyletsky M. M. (Lviv)	
Development of civil law science in Ukrainian Free University in Prague (1921–1945).	202
Melnychuk O. F. (Vinnysia)	
Influence of the theory of free education on the formation of the concept of the child's rights in the work of K. M. Ventzel.	209
Fedorenko T. N. (Mikolaiv)	
The principle of cyclism (cirle) by Giambattista Vico. . . .	214
Muzyka I. V. (Kyiv)	
Village and city in the concepts of the national state of Mikhail Hrushevsky and Dmitry Dontsov	220
Makarchuk V. S. (Lviv)	
Honorarium for experts in advocacy in Ukraine: history and current status.	227
Shyroкова-Murarash O. G. (Kyiv)	
Formation of the international law consciousness of the Eastern Slovenian people in the era of Kievan Rus.	236

Rominskyi Ye. V. (Kyiv)	
«Eastern» and «Western» influences in international treaties of the Old Rus principalities (X – early XIV centuries)	245
Malyshko V. N. (Dnipro)	
Scientific views on the religions composition development the legal institute of privateering in the First British Empire (1583–1783).	251
Samoilenko O. O. (Kyiv)	
To the question about the foreign origin of the institute of public service in Russia	256
Gorbachov V. P. (Dnipro)	
About the Western European influence on model of Prosecutor's office of the Russian Empire on the judicial reform of 1864	262
Andrushko A. V. (Uzhhorod)	
Crimes and misdeeds against personal freedom in Hungarian Code of Criminal Law of 1878.	268
Kovalchuk I. V. (Lviv)	
Influence of European traditions on the organization of the Austrian judicial power in Galicia (1772–1918).	273
Rekotov P. V. (Zaporizhia)	
Plans of Nazi Germany to economic use of occupied eastern territories.	282
Baltadzy P. M. (Odesa)	
Forms of official appealing in military subunits: searching for universality.	285
Voloshchenko-Vislobokova O. M. (Kyiv)	
Historical legal and general theoretical disciplines and perfection of the legal education.	290
Information about authors.	295
List of abbreviations.	299

ЗЛОЧИНИ ТА ПРОСТУПКИ ПРОТИ ОСОБИСТОЇ СВОБОДИ ЗА УГОРСЬКИМ КРИМІНАЛЬНИМ УЛОЖЕННЯМ 1878 РОКУ

Після утворення у 1867 році дуалістичної Австро-Угорської монархії Угорщина утвердила свій суверенітет у сфері кримінальної юстиції. Кодифікація кримінального законодавства Угорщини відбулася 1878 р., коли Державні збори прийняли Кримінальне уложення про злочини і проступки (вступило в дію у вересні 1880 р.)¹. Цей кодифікований акт залишався чинним в Угорщині аж до 1960 року, хоча протягом цього часу до нього неодноразово вносились зміни і доповнення². У 1880–1918 та 1939–1944 роках діяв він і на території Закарпаття.

Розробником проекту був угорський юрист (згодом державний секретар) Карой Чемері. Проект супроводжувався ґрунтовним і розлогим (займало кількасот сторінок) обґрунтуванням, в якому питання кримінального права розглядалися на високому науковому рівні. При підготовці проекту уложення Чемері використав практично всю тогочасну європейську спеціальну юридичну літературу, а передовсім австрійський проект комісії 1870 р., німецький і бельгійський кримінальні кодекси, італійський проект та австрійський проект Глязера 1875 р. На честь свого автора Кримінальне уложення про злочини і проступки було назване Кодексом Чемері.

Ще перебуваючи у стані проекту, уложення отримало схвальні відгуки серед тогочасних фахівців. Австрійський професор Майер, для прикладу, підкреслював, що цей кодекс «має звернути на себе загальну увагу як у себе на батьківщині, так і за кордоном, адже він не тільки усуває нестерпну плутанину у правовідносинах Угорщини, а й має істинно наукове значення і включає в себе суттєві нововведення, завдяки чому йому судилося справити важливий вплив на подальший розвиток європейського кримінального права»³. Як відомо, під час підготовки нової редакції (1885 р.) Уложення про покарання кримінальні та виправні, що діяло в Російській імперії аж до 1917 р., було враховано положення найвідоміших тогочасних кримінальних кодексів, серед них – Угорського уложення. І це не дивно. М. А. Неклюдов – відомий вчений у галузі кримінального права і перекладач зазначеного

кодексу російською мовою – відзначав, що «угорському уложенню безспірно належить першість поміж сучасними європейськими кодексами. Воно суворе і водночас м'яке, містить казуїстичні норми і водночас цурається їх, спеціальне і водночас загальнодоступне»⁴.

Серед злочинів і проступків, відповідальність за які встановлювалась нормами уложення, – посягання на особисту свободу. Відповідні діяння були зосереджені в розділі XXII «Посягання на особисту свободу з боку приватних осіб» (§ 317–326).

Розділ XXII «відкривали» статті про відповідальність за викрадення дітей (§ 317, 318, 319), дівчат у віці до 14 років за їх згодою (§ 320) та жінок проти їх волі з наміром вчинити з ними «непотребство», або вступити в шлюб (§ 321). Таким чином, тодішній угорський законодавець виокремив низку норм, присвячених викраденню людини залежно від її віку і статі. Аналогічним, до речі, був підхід законодавця Російської імперії. Слід, однак, звернути увагу на важливу відмінність: якщо в Уложенні про покарання кримінальні та виправні норми про відповідальність за викрадення дітей та жінок містилися в різних розділах, причому не всі такі посягання трактувалися як злочини проти особистої свободи⁵, то Угорське уложення об'єднало їх в одному розділі, засвідчивши тим самим чіткість уявлення про об'єкт відповідного злочинного посягання. Це, як видається, було важливим досягненням угорського законодавця.

Викрадення дитини, що не досягла 14 років, вчинене проти її волі, через застосування сили, погроз чи хитрості, або ж утримання її у своїй владі, приписувалося карати цухтгаузом на строк до п'яти років (§ 317). Посилена відповідальність за викрадення дитини мала наставати у разі, якщо це діяння було вчинене з метою використання викраденого для заняття жебрацтвом, або ж в інших корисливих чи аморальних цілях. Винному у викраденні дитини, вчиненому за обтяжуючих обставинах, загрожував цухтгауз на строк від п'яти до десяти років (§ 318). Цухтгаузом, але вже на строк від десяти до п'ятнадцяти років, приписувалося карати у разі, якщо викраденій чи утримуваній дитині заподіяно тяжке тілесне ушкодження, або ж якщо таку дитину було зґвалтовано чи розбещено (§ 319). Виходячи із положень § 20, у котрому зазначено, що покарання у виді цухтгаузу застосовується виключно за злочини, можна зробити висновок, що викрадення дитини Угорське кримінальне уложення про злочини

і проступки відносило до розряду злочинів. Більше того, за вчинення особливо кваліфікованого виду викрадення дитини (§ 319) уложення передбачало найтриваліший строк ув'язнення в цухтгаузі – п'ятнадцять років; більш суворими покараннями були лише довічне ув'язнення в цухтгаузі та смертна кара.

Якщо Уложення про покарання кримінальні та виправні (а слідом за ним і Кримінальне уложення 1903 р.) поряд із викраденням дитини встановлювало відповідальність за її підміну, то підхід угорського законодавця був інший: стаття про відповідальність за підміну дитини (§ 254) містилася у розділі XVI, який об'єднував злочини і проступки проти сімейного стану. Відзначимо, що на сьогодні більшість зарубіжних законодавців підміну дитини відносить до злочинів проти сім'ї та неповнолітніх, тоді як у кримінальному законодавстві України стаття про відповідальність за підміну дитини міститься в розділі III Особливої частини «Злочини проти волі, честі та гідності особи».

До розряду проступків (каралося в'язницею до п'яти років) відносилося викрадення дівчини у віці до чотирнадцяти років за її згодою (§ 320). При цьому вказувалось, що йдеться про викрадення дівчини з-під влади батьків, піклувальника або особи, що здійснює над нею нагляд, чи утримує її в своїй владі. Однак, якщо таке викрадення містило ознаки, зазначені у § 318 і 319 уложення, то винні підлягали зазначеним у цих параграфах покаранням.

У § 321 передбачалася відповідальність за насильницьке або шляхом обману захоплення у свою владу, викрадення чи утримування жінки з наміром вчинити з нею «непотребство», або вступити з нею в шлюб. Таке діяння каралося цухтгаузом до п'яти років, тобто належало до розряду злочинів.

Варто відзначити, що у всіх вказаних в §§ 317–321 випадках кримінальне переслідування, за винятком спеціально передбачених ситуацій (зокрема, заподіяння потерпілому смерті чи тяжкого тілесного ушкодження), мало починатися тільки за скаргою потерпілого. Окремо наголошувалось, що скарга не може бути взята назад (§ 322).

Систему злочинів та проступків проти особистої свободи за Угорським кримінальним уложенням складали не лише викрадення дітей та жінок, а й позбавлення людини особистої свободи (§ 323–325). Основний склад вказаного діяння у казуїстичний спосіб було сформульовано у § 323, в якому передбачалася відповідальність за незаконне ув'язнення людини чи позбавлення її

свободи іншим способом, а також за позбавлення свободи в дозволеному законом випадку, якщо той, хто ув'язнив особу, якнайшвидше не повідомив про це урядову установу. Дане діяння каралося в'язницею до трьох місяців (відносилось до розряду проступків). Відповідальність за вчинення даного діяння диференціювалася залежно від часу, протягом якого потерпілий був позбавлений особистої свободи: якщо позбавлення свободи тривало понад сім, але не більше п'ятнадцяти днів, то воно каралося в'язницею до одного року; позбавлення свободи понад п'ятнадцять днів, але не більше одного місяця, каралося в'язницею до двох років; позбавлення свободи, що тривало понад один місяць, але не більше трьох місяців, каралося поміщенням у виправний будинок до трьох років; нарешті, позбавлення свободи, що тривало понад три місяці, каралося цухтгаузом до п'яти років. У § 323 містилося також застереження про те, що якщо позбавлена свободи особа зазнала насильницьких дій, то визначені у даному параграфі покарання можуть бути збільшені на час до одного року.

Виходячи із положень § 20, можемо зробити висновок, що до розряду злочинів угорський законодавець відніс позбавлення людини особистої свободи, що тривало понад один місяць; менш тривале позбавлення волі визнавалось проступком. Загалом же звертає на себе увагу м'якість покарань, що могли бути призначені за розглядуване діяння. Разом з тим суворе покарання (цухтгауз від десяти до п'ятнадцяти років) загрожувало за позбавлення особистої свободи: 1) якщо потерпілому було заподіяно одне з тілесних ушкоджень, вказаних у § 303 і 304 уложення (приміром, втрата потерпілим мови, слуху, зору чи здатності дітонародження, спричинення каліцтва, психічної хвороби, втрата жінкою плоду дитини); 2) якщо потерпілий був переданий в іноземну військову службу або рабство (§ 324). Так само цухтгаузом від десяти до п'ятнадцяти років приписувалося карати у разі, якщо потерпілий від розглядуваного діяння помер внаслідок позбавлення свободи або заподіяних при цьому ушкоджень, і якщо така його смерть не утворювала «злочинницького» убивства (§ 325).

Угорське кримінальне уложення передбачало, що до зазначених вище покарань могло бути приєднане додаткове покарання у виді позбавлення службових прав; вказувалось також, що в разі засудження до цухтгаузу на підставі § 323, а так само і у разі застосування § 324 і 325, винні підлягали позбавленню політичних прав (§ 326).

Підбиваючи підсумки, відзначимо, що Угорське кримінальне уложення 1878 р. передбачало доволі струнку і логічну систему злочинів та проступків проти особистої свободи. Разом з тим варто звернути увагу й на окремі недоліки проаналізованих положень, серед яких – казуальний характер деяких норм, а також відсутність у даному кодексі норми про відповідальність за викрадення дорослих осіб чоловічої статі.

Андрушко А. В. (Ужгород). Злочини та проступки проти особистої свободи за Угорським кримінальним уложенням 1878 року

Аналізуються особливості кримінально-правової охорони особистої свободи людини за Угорським кримінальним уложенням про злочини та проступки 1878 року.

Ключові слова: злочини проти особистої свободи, викрадення людини, незаконне позбавлення волі.

Андрушко А. В. (Ужгород). Преступления и проступки против личной свободы по Венгерскому уголовному уложению 1878 года

Анализируются особенности уголовно-правовой охраны личной свободы человека по Венгерскому уголовному уложению о преступлениях и проступках 1878 года.

Ключевые слова: преступления против личной свободы, похищение человека, незаконное лишение свободы.

Andrushko A. V. (Uzhhorod). Crimes and misdeeds against personal freedom in Hungarian Code of Criminal Law of 1878

The article researches on peculiarities of criminal law protection of human freedom in the Hungarian Code of Criminal Law of 1878.

Key words: crimes against personal freedom, abduction of a person, unlawful imprisonment.

1. Чизмадия А., Ковач К., Асталош Л. История венгерского государства и права. М., 1986. С. 307–308.

2. Там же. С. 313.

3. Материалы для пересмотра нашего уголовного законодательства. Том первый. Уголовные уложения Венгрии, Германии, Бельгии, и Франции и проект Общей части Итальянского уголовного уложения. СПб., 1880. С. VI.

4. Там же. С. VI.

5. Андрушко А. В. Розвиток законодавства про кримінальну відповідальність за злочини проти особистої свободи людини (XIX – поч. XXI ст.) // Наук. вісн. Міжнарод. гуманітарн. університету. Серія: Юриспруденція, 2017. Вип. 29. Т. 2. С. 70.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

1. **Андрушко Андрій Васильович**, доцент кафедри кримінального права і процесу Ужгородського національного університету, кандидат юридичних наук, доцент.
2. **Андрусишин Богдан Іванович**, декан факультету політології та права, професор кафедри теорії та історії держави і права Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, доктор історичних наук, професор.
3. **Балтаджи Поліна Миколаївна**, декан юридичного факультету Одеського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент.
4. **Бедрій Мар'ян Миронович**, старший викладач кафедри медичного права Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, кандидат юридичних наук.
5. **Бернадський Богдан Васильович**, доцент кафедри теорії та історії держави і права Університету економіки і права «КРОК» (Київ), кандидат історичних наук, доцент.
6. **Бойко Ігор Йосипович**, завідувач кафедри історії держави, права та політико-правових учень Львівського національного університету імені Івана Франка, доктор юридичних наук, професор.
7. **Бондарук Тетяна Іванівна**, старший науковий співробітник відділу історико-правових досліджень Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник.
8. **Валанчене Довіле Альбертівна**, викладач кафедри публічного права Вільнюського університету (Литва), доктор юридичних наук.
9. **Волощенко-Віслобокова Ольга Миколаївна**, доцент кафедри університетської освіти і права Університету менеджменту освіти Національної академії педагогічних наук України, кандидат юридичних наук.
10. **Головко Олександр Миколайович**, професор кафедри державно-правових дисциплін юридичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України.
11. **Горбачов Василь Павлович**, адвокат, кандидат юридичних наук, доцент.

12. **Зозуля Євген Вікторович**, професор кафедри загально-правових дисциплін Донецького юридичного інституту МВС України (Кривий Ріг), доктор юридичних наук, доцент.
13. **Іванов Олександр Юрійович**, викладач кафедри теорії та історії держави і права Національної академії Служби безпеки України.
14. **Іванова Анастасія Юріївна**, старший науковий співробітник відділу історико-правових досліджень Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник.
15. **Кахнич Володимир Степанович**, доцент кафедри основ права України Львівського національного університету імені Івана Франка, кандидат юридичних наук, доцент.
16. **Кириченко Володимир Євгенович**, професор кафедри загальноправових дисциплін Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор.
17. **Кобилецький Микола Мар'янович**, завідувач кафедри адміністративного та фінансового права Львівського національного університету імені Івана Франка, доктор юридичних наук, професор.
18. **Ковальова Світлана Григорівна**, доцент кафедри історії і теорії держави і права Чорноморського державного університету імені Петра Могили (Миколаїв), кандидат юридичних наук, доцент.
19. **Ковальчук Іван Васильович**, аспірант кафедри історії держави, права та політико-правових учень Львівського національного університету імені Івана Франка.
20. **Крестовська Наталя Миколаївна**, завідувач кафедри теорії та історії держави і права Міжнародного гуманітарного університету (Одеса), доктор юридичних наук, професор.
21. **Лук'янов Сергій Олександрович**, професор кафедри державних і цивільно-правових дисциплін Московського обласного філіалу Московського університету МВС Росії ім. В. Я. Кікота (Руза, Московська обл., Росія), доктор юридичних наук.
22. **Макарчук Володимир Степанович**, завідувач кафедри історії держави і права Інституту права та психології Національного університету «Львівська політехніка», доктор юридичних наук, професор.

- 23. Малишко Валерій Миколайович**, доцент кафедри європейського та міжнародного права Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара, кандидат юридичних наук, доцент.
- 24. Мартінес Альміра Марія Магдалена**, професор історії права відділу історико-юридичних наук юридичного факультету Університету Аліканте (Іспанія), доктор права, доктор історії.
- 25. Матвєєва Лілія Георгіївна**, професор кафедри державно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, доцент.
- 26. Маховенко Євген Георгійович**, професор кафедри публічного права Вільнюського університету (Литва), доктор юридичних наук, професор.
- 27. Мельничук Ольга Федорівна**, декан факультету менеджменту та права Вінницького національного аграрного університету, доктор юридичних наук, доцент.
- 28. Музика Ірина Володимирівна**, старший науковий співробітник відділу історико-правових досліджень Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України, кандидат юридичних наук, доцент.
- 29. Окіпнюк Володимир Тарасович**, завідувач кафедри теорії та історії держави і права Національної академії Служби безпеки України, кандидат юридичних наук, доцент.
- 30. Рекотов Петро Валентинович**, доцент кафедри українознавства Запорізької державної інженерної академії, кандидат юридичних наук, доцент.
- 31. Ромінський Євген Вікторович**, науковий співробітник відділу історико-правових досліджень Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України.
- 32. Самойленко Олена Олександрівна**, старший науковий співробітник відділу історико-правових досліджень Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник.
- 33. Сворак Степан Дмитрович**, професор кафедри теорії та історії держави і права Навчально-наукового юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, Тисменицький міський голова, доктор юридичних наук, професор.

- 34. Скакун Ольга Федорівна**, професор кафедри теорії держави і права Юридичного інституту Севастопольського державного університету, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України.
- 35. Сокальська Олена Володимирівна**, начальник кафедри загально-правових дисциплін Інституту кримінально-виконавчої служби (Київ), кандидат юридичних наук, доцент.
- 36. Усенко Ігор Борисович**, завідувач відділу історико-правових досліджень Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України, кандидат юридичних наук, професор, заслужений юрист України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.
- 37. Федоренко Тетяна Миколаївна**, завідувач кафедри теорії та історії держави і права Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова (Миколаїв), кандидат юридичних наук, доцент.
- 38. Худояр Леся Вікторівна**, науковий співробітник відділу історико-правових досліджень Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України, кандидат юридичних наук.
- 39. Цветкова Юліанна Володимирівна**, доцент кафедри історії права та держави Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат юридичних наук, доцент.
- 40. Шаляпин Сергей Олегович**, завідувач кафедри теорії та історії держави і права Північного (Арктичного) федерального університету імені М. В. Ломоносова (Архангельськ, Росія), кандидат історичних наук, доцент.
- 41. Широкова-Мурараш Ольга Геннадіївна**, доцент кафедри міжнародного права Національного авіаційного університету, кандидат історичних наук, доцент.
- 42. Ярмиш Олександр Назарович**, головний науковий співробітник Інституту законодавства Верховної Ради України, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України, заслужений юрист України.

Наукове видання

Матеріали XXXVIII Міжнародної
історико-правової конференції

ЗАХІДНІ І СХІДНІ ТРАДИЦІЇ ТА ВПЛИВИ В ІСТОРІЇ ПРАВА, ДЕРЖАВИ І ЮРИДИЧНОЇ ДУМКИ

(Вінниця, 1–3 червня 2018 року)

Підписано до друку 02.06.2018. Формат 60х84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Peterburg. Цифровий друк.
Умовно-друк. арк. 17,67. Тираж 100. Замовлення № 3005-34.

Видавництво та друк: «ОЛДІ-ПЛЮС»

73033, м. Херсон, а/с 15

E-mail: oldi-ks@i.ua

Свід. ХС № 2 від 16.08.2000 р.